

13 гози днесъ. И вървѣше Давидъ и мѣжже-
тъ му по пѣтъ - тѣ, а Семей вървѣше по
край горѣ - тѣ срещъ него, та клинѣше
като вървѣше, и хвърляше каменіе на не-
го, и прашеше съ пѣръть. И дойде царь-тѣ,
и всички-тѣ людѣ що бѣхъ съ него,
уморени, та си починяхъ тамъ.

15 А ^еАвессаломъ, и всички-тѣ людѣ, и
Израилеви - тѣ мѣжже, дойдохъ въ Іеру-
салимъ, и Ахитофель съ него. И когато
дойде при Авессаломъ Хусай Архїецъ-тѣ,
^ипрїятель-тѣ Давидовъ, рече Хусай на
Авессаломъ: Да е живъ царь-тѣ! Да е
17 живъ царь-тѣ! А Авессаломъ, рече на
Хусая: Тая ли е милость-та ти къмъ при-
ятеля ти? ^иЗащо не отиде съ прїятеля
18 си? И рече Хусай Авессалому: Не; но
на ^{оноговъ}, кого то избра Господъ, и тѣзи
людѣ, и всички-тѣ Израилеви мѣжже, не-
говъ-тѣ бѣждъ, и съ него ще живѣхъ. И
19 послѣ, ^икому ще слугувамъ азъ? не прѣдъ
сына му ли? както слугувахъ прѣдъ от-
ца ти, така ще бѣждъ прѣдъ тебе.

20 Тогазъ рече Авессаломъ на Ахитофе-
ла: Сдумайте ся помежду си що ще да
21 правимъ. И рече Ахитофель на Авессало-
ма: Влѣзъ ^ипри наложници-тѣ на отца
си, които е оставилъ да пазятъ домъ-тѣ:
и ще чуе всякий Израиль, ^иче си станжлъ
ты омразенъ на отца си; и ^ище си уси-
лятъ рѣцѣ-тѣ на всички-тѣ които сж съ
22 тебе. И поставихъ на Авессалома шатѣръ
вързъ кѣщный - тѣ покрывъ, та влѣзе
Авессаломъ при наложници-тѣ на отца си,
23 ^ипрѣдъ всякий Израиль. И свѣтъ-тъ на
Ахитофела, който даваше въ онѣзи дни бѣ-
ше както кога бы търсилъ нѣкой свѣтъ
отъ Бога: така ся ^имаше всякой Ахитофе-
ловъ свѣтъ, ^ии прѣдъ Давида и прѣдъ
Авессаломъ.

ГЛАВА 17.

1 И рече Ахитофель на Авессалома: Да
изберъ сега двадесетъ тысящи мѣжже, и
да станж да погнѣхъ вслѣдъ Давида прѣзъ
2 нощъ - тѣ: И ще иджъ вързъ него, като е
^иутруденъ и ослабѣлъ рѣцѣ-тѣ му, и ще
го упляхъ; и всички-тѣ людѣ що сж
съ него ще побѣгнѣхъ, и ^ище поразѣхъ
3 само царя: И ще вържъ всички-тѣ людѣ
къмъ тебе: мѣжжъ-тѣ, кого ты тър-
сишь, струва колкото вращаніе - то на
всички-тѣ; всички-тѣ людѣ ще бѣждъ
4 въ миръ. И угодно быде това слово на
Авессаломъ, и на всички-тѣ Израилеви
5 старѣйшины. Тогазъ рече Авессаломъ:
Повыкай сега и Хусая Архїецъ-тѣ, и не-
ка чуемъ що ще да рече и той.

6 И когато влѣзе Хусай при Авессаломъ,
говори му Авессаломъ и рече: Ахито-
фель говори по тойзи начинъ: трѣбва ли
да направимъ ^{споредъ} негово-то слово?
7 ако ли не, говори ^и ты. И рече Хусай на
Авессаломъ: Не е добръ тойзи свѣтъ,
8 който даде Ахитофель тозъ пѣтъ. И ре-
че Хусай: Ты знаешъ бащѣ си и неговы-
тѣ мѣжже, че сж силни, и прѣборчени
въ душѣ - тѣ, ^икакто мечка лишена отъ
чада-та си въ поле-то: и баща ти е рат-
никъ мѣжжъ, и не ще да остане прѣзъ
9 нощъ-тѣ съ людѣ-тѣ. Ето, сега е скрътъ
въ нѣкой ровъ, или въ ^{друго} нѣкое
мѣсто: и ако паднѣхъ нѣкой отъ тѣзи
въ начало, всякой който чуе ще рече:
Съкрушеніе станжъ въ людѣ-тѣ, които
10 слѣдуютъ Авессаломъ: Тогазъ и юнач-
ный-тѣ, комуто сърдце-то е като сърдце-
то на лъвъ, свѣсѣмъ ^ище прѣмре; за-
що-то всички Израиль знае, че баща ти е
юнакъ, и които сж съ него, силни мѣ-
жже сж. Заради това азъ свѣтувамъ да
11 ся събере при тебе всякий Израиль,
^иотъ Данъ до Виръ - савее, ^ина множе-
ство както пѣськъ-тѣ при край море-то,
12 и да идешъ лично въ срѣдъ тѣхъ. Така
ще идешъ вързъ него, въ което мѣсто ся
намѣри, и ще паднемъ на него, както па-
да роса-та на земѣж - тѣ: що-то отъ него,
и отъ всички-тѣ челоуѣци които сж съ
13 него, не ще остане нито единъ. А ако при-
бѣгнѣ въ нѣкой градъ, тогазъ всякий
Израиль ще донесе противъ онзи градъ
вѣжжъ, та ще го завлѣчемъ дори до по-
токъ-тѣ, тѣй що да не остане тамъ нито
14 камыче. И рече Авессаломъ, и всички-
тѣ Израилеви мѣжже: Свѣтъ-тъ на Ху-
сая Архїецъ-тѣ е по добръ отъ свѣтъ-тѣ
на Ахитофела. ^иЗащото Господъ изрече
да развали добрый-тѣ Ахитофеловъ свѣ-
тъ, за да наведе Господъ зло-то на
Авессаломъ.

15 И рече ^иХусай на Садока и на Авїаѳа-
ра, священники-тѣ: Така и така свѣту-
ва Ахитофель Авессаломъ и Израилеви-
тѣ старѣйшины, и така и така свѣтновахъ
16 азъ. Сега проче пратѣте скоро, та извѣ-
стѣте Давиду, и речѣте: Не оставай ^ижиз-
нощъ ^ивъ полета-та на пустыниж - тѣ, но
побѣрай да прѣминешь, за да не бѣде
погнѣхъ царь-тѣ, и всички-тѣ людѣ
17 които сж съ него. А ^иИонаанъ и Ахима-
асъ стоехъ при источникъ-тѣ ^иРогиль,
защото не смѣхъ да ся явятъ че влазѣ-
хъ въ градъ-тѣ: и отиде една слугиня
та имъ извѣсти ^итова нѣщо: и тѣ отидохъ
18 та извѣстихъ на царъ Давида. А единъ

с Гл. 15; 37.

т Гл. 15; 37.

у Гл. 19; 25. Прит. 17; 17.

ф Гл. 15; 34.

х Гл. 15; 16. 20; 3.

и Быт. 34; 30. 1 Цар. 13; 4.

и Гл. 2; 7. Зах. 8; 13.

и Гл. 12; 11, 12.

и Гл. 15; 12.

—

а Виж. Втор. 25; 18. Гл. 16;

14.

б Зах. 13; 7.

в Осн. 13; 8.

г Ис. Нав. 2; 11.

д Слж. 20; 1.

е Быт. 22; 17.

ж Гл. 15; 31. 34.

з Гл. 15; 35.

и Гл. 15; 28.

и Гл. 15; 27, 36.

к Ис. Нав. 15; 7. 18; 16.